

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Priština, 4. jula 2016. godine
Br. ref.:RK960/16

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI 121/15

Podnosilac

Qerim Zogaj

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Rev. br. 133/2015,
od 14. maja 2015. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija.

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Qerim Zogaj iz Prištine (u daljem tekstu, podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Osporena odluka je presuda Vrhovnog suda Rev. br. 133/2015 od 14. maja 2015. godine. Ova presuda je uručena podnosiocu zahteva 07. septembra 2015. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene odluke kojom je, navodno, došlo do povrede članova 3. [Jednakost pred Zakonom], 7. [Vrednosti], 22. [Direktna primena Međunarodnih Sporazuma i Instrumanata], 24. [Jednakost pred Zakonom] i 46. [Zastita Imovine] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 06. oktobra 2015. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 06. novembra 2015. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Bekima Sejdiua za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Ivan Čukalović.
7. Dana 09. decembra 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
8. Dana 17. maja 2016. godine, nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje je iznelo preporuku Sudu, u punom sastavu, za neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

9. Dana 09. februara 1986. godine, podnosiocu zahteva je tadašnji poslodavac-Radna organizacija rudnici sa flotacijom „Kišnica i Novo Brdo“ (u daljem tekstu: rudnici Kišnica i Novo Brdo) rešenjem [br. 4159] dodelio stan na korišćenje u koji se nakon toga uselio i stanovao.
10. Rudnici Kišnica i Novo Brdo 1989. godine, dodeljuju [rešenjem br. 2801] podnosiocu zahteva na ime proširenja (veći) stan. Međutim, podnosiocu zahteva je nakon toga prekinut radni odnos kod rudnika Kišnica i Novo Brdo, te shodno tome podnosilac zahteva se nikada nije uselio u (veći) stan.
11. Rudnici Kišnica i Novo Brdo 1991. godine su poništili rešenje [br. 2801] iz 1989. godine, i dodelili pomenuti (veći) stan na korišćenje drugom radniku, koji se nakon toga u isti uselio i stanovao [odluka br.3201].

12. Neutvrđenog datuma podnosilac je pred Opštinskim sudom u Prištini podneo zahtev za utvrđivanje prava na otkup (manjeg) stana dodeljen od strane rudnika Kišnica i Novo Brdo [rešenjem br. 4159].
13. Dana 23. novembra 2006. godine, Opštinski sud u Prištini [rešenjem N. br. 376/2006] priznaje pravo podnosiocu zahteva na otkup (manjeg) stana koji mu je dodeljen [rešenjem br. 4159] od strane rudnika Kišnica i Novo Brdo.
14. Dana 07. oktobra 2009. godine, podnosilac zahteva podnosi tužbu Opštinskom sudu u Prištini i traži delimično poništenje odluke [br.3201] rudnika Kišnica i Novo Brdo, kao i da mu sud prizna pravo na deo (većeg) stana dodeljenog na osnovu proširenja rešenjem [br. 2801] rudnika Kišnica i Novo Brdo.
15. Dana 17. novembra 2009. godine, Opštinski sud u Prištini [presudom C.br.1041/2006] odbija tužbu podnosioca zahteva kao neosnovanu. U obrazloženju svoje presude Opštinski sud je, pored ostalog, naveo:

“Tužilac u ovom sporu, ni na koji način nije dokazao pred sudom nijedan od pravno važećih osnova prema kojima bi imao imovinsko pravo, kao posledica ovoga i pravo da poseduje spornu nepokretnost koja je tuđa imovina i može se posedovati i koristiti samo ukoliko za tako nešto postoji izrazita saglasnost vlasnika imovine.
16. Dana 30. avgusta 2010. godine, podnosilac zahteva podnosi žalbu Apelacionom sudu na presudu Opštinskog suda u Prištini.
17. Dana 06. avgusta 2014. godine Apelacioni sud [presudom CA.br.2464/2012] odbija kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva i potvrđuje presudu Osnovnog suda u Prištini.
18. Dana 28. novembra 2014. godine podnosilac zahteva podnosi zahtev za reviziju Vrhovnom sudu na presudu Apelacionog suda.
19. Dana 14. maja 2015. godine Vrhovni sud [presudom Rev.br.133/2015] odbija zahtev za revizijom podnosioca zahteva i potvrđuje presudu Apelacionog suda. U obrazloženju svoje odluke Vrhovni sud je, pored ostalog, naveo:

“Tužilac je samom činjenicom da je na osnovu odluke Opštinskog suda u Prištini, N.br.376/2006, OD 23.11.2006, stekao pravo kupovine stana na „Sunčanom bregu“, druga ulica, L-IV, prvi sprat, br.4, površine 62.36 m2, isti je izgubio sva prava na stan koji je dodeljen na osnovu prava proširenja, odnosno prava na razliku u prostoru između ovih stanova. Na osnovu člana 12 zakona o kojem je reč, određeno je da nosilac stambenog prava ima mogućnost da ovo stambeno pravo prenese na jedan stan.”

Relevantne zakonske odredbe

Zakon o stambenim odnosima

Službeni list Kosova, br. 11/83, 29/86 i 42/86

Član 12.

Nosilac stanarskog prava ima stanarsko pravo na jedan stan.

Navodi podnosioca

20. Podnosilac zahteva tvrdi da osporena odluka krši njegova prava na jednakost pred zakonom i na zaštitu imovine.
21. Podnosilac zahteva traži od Suda:

“Ostvarivanje osnovnog prava garantovanog Ustavom, prava stanovanja u stanu stečenog konačnim aktom koji je predmet predstavljenog pitanja ovim zahtevom, prava da se bude jednak pred zakonom i bez etničke diskriminacije, prava na pravično i nepristrasno odlučivanje, kao i ocenu ustavnosti i zakonitu presuda koje su gore navedene, i vraćanje predmeta na ponovno suđenje i odlučivanje na prvom stepenu.”

Ocena prihvatljivosti zahteva

22. Sud prvo ocenjuje da li zahtev podnosioca ispunjava uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje precizirane u Zakonu i Poslovniku.
23. Sud se poziva na član 113.7 Ustava, koji propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

24. Sud naglašava i član 48. Zakona, koji propisuje:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

25. Sud se poziva i na pravilo 36 Poslovnika, koje propisuje:

(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...]

d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...]

b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava;

[...]

d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju”.

26. Sud podseća da podnosilac zahteva tvrdi da presuda Vrhovnog suda i presude regularnih sudova krše njegova prava na jednakost pred zakonom i na zaštitu imovine.
27. Sud primećuje da podnosilac zahteva nije pružio nikakvo proceduralno ili materijalno obrazloženje u svom zahtevu. On samo pominje neke članove Ustava, bez daljih objašnjenja o tome kako je došlo do navodne povrede.
28. Činjenica da se podnosilac zahteva ne slaže sa ishodom slučaja ne daje mu za pravo da pokrene argumentovanu tvrdnju o povredi Ustava (vidi: slučaj *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, br. 5503/02, ESLJP, presuda od 26. jula 2005. godine).
29. Sud, takođe, primećuje da je Vrhovni sud odbio kao neosnovan zahtev podnosioca za reviziju i podržao obrazloženje Apelacionog suda i Osnovnog suda.
30. Pored toga, Sud primećuje da je Vrhovni sud razmotrio svaku tvrdnju podnosioca, objašnjavajući detaljno zašto je trebalo da se zahtev za reviziju podnosioca odbije kao neosnovan i potvrdi presuda nižestepenog suda.
31. Sud smatra da presudom Vrhovnog suda nisu povređena prava garantovana Ustavom, kako tvrdi podnosilac zahteva.
32. Što se tiče tvrdnji o činjeničnom stanju i tumačenju odredaba zakona, Sud naglašava da nije njegov zadatak da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu (zakonitost) navodno počinjenim od strane redovnih sudova ili državnih organa, osim i u meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost).
33. Sud, takođe, naglašava da ne deluje kao sud četvrtog stepena u vezi sa odlukama donetim od strane redovnih sudova ili drugih javnih organa. Uloga redovnih sudova ili drugih državnih organa je da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi: *mutatis mutandis: García Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, stav 28, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine, stav 28).
34. Ustavni sud može samo da razmatra da li su postupci u celini sprovedeni na takav način da je podnosilac zahteva dobio pravično suđenje (vidi: *inter alia: Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 13071/87, izveštaj Evropske komisije za ljudska prava od 10. jula 1991. godine).
35. Sud, dalje, smatra da su postupci pred redovnim sudovima, uključujući i pred Vrhovnim sudom, bili pravični i obrazloženi (vidi: *mutatis mutandis, Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. godine).
36. Sud, primećuje da podnosilac zahteva nije podneo nikakav *prima facie* dokaz, koji ukazuje na povredu prava prema Ustavu (vidi: *Vanek protiv Republike*

Slovačke, br. 53363/99, ESLJP, odluka od 31. maja 2005. godine) i nije precizirao kako pomenuti članovi Ustava potkrepljuju njegovu tvrdnju u skladu sa članom 113.7 Ustava i članom 48. Zakona.

37. Kao rezime, Sud zaključuje da su tvrdnje podnosioca zahteva o povredi prava i sloboda neosnovane i nisu dokazane. Stoga, njegov zahtev mora da se proglasi neprihvatljivim, kao očigledno neosnovan.
38. Shodno tome, u skladu sa pravilom 36 (1) d) i (2) b) i d) Poslovnika, zahtev treba da se proglasi očigledno neosnovanim.

IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova u skladu sa članom 113. 1 i 7 Ustava, članom 48. Zakona i pravilima 36 (1) d) i (2) b) i d) Poslovnika o radu, na zasedanju održanom 17. maja 2016. godine je jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

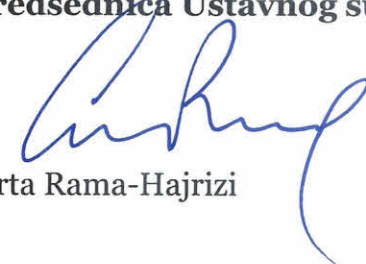
Sudija izvestilac

Bekim Sejdiu

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi